

Środa, 13 marca 2019 r.

ZALECENIA

PARLAMENT EUROPEJSKI

P8_TA(2019)0172

Zakres działania i mandat specjalnych przedstawicieli UE

Zalecenie Parlamentu Europejskiego z dnia 13 marca 2019 r. dla Rady w sprawie zalecenia Parlamentu Europejskiego dla Rady, Komisji oraz wiceprzewodniczącej Komisji / wysokiej przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa w sprawie zakresu działania i mandatu specjalnych przedstawicieli UE (2018/2116(INI))

(2021/C 23/23)

Parlament Europejski,

- uwzględniając art. 2, 3, 6, 21, 33 oraz 36 Traktatu o Unii Europejskiej ,
- uwzględniając decyzję Rady z 26 lipca 2010 r. określającą organizację i zasady funkcjonowania Europejskiej Służby Działań Zewnętrznych (ESDZ) ⁽¹⁾,
- uwzględniając oświadczenie wiceprzewodniczącej Komisji / wysokiej przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa w sprawie odpowiedzialności politycznej ⁽²⁾,
- uwzględniając sprawozdania roczne sporządzone przez wysoką przedstawiciel Unii Europejskiej do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa dla Parlamentu Europejskiego, dotyczące wdrażania wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa,
- uwzględniając sprawozdania roczne UE dotyczące praw człowieka i demokracji na świecie,
- uwzględniając porozumienie międzyinstytucjonalne zawarte w dniu 20 listopada 2002 r. między Parlamentem Europejskim a Radą, dotyczące dostępu Parlamentu Europejskiego do szczególnie chronionych informacji Rady z zakresu polityki bezpieczeństwa i obrony,
- uwzględniając wytyczne dotyczące mianowania, mandatu i finansowania specjalnych przedstawicieli UE z 9 lipca 2007 r. i notę Rady (7510/14) z 11 marca 2014 r.;
- uwzględniając swoją rezolucję z 8 lipca 2010 r. w sprawie wniosku dotyczącego decyzji Rady określającej organizację i zasady funkcjonowania Europejskiej Służby Działań Zewnętrznych ⁽³⁾,
- uwzględniając globalną strategię na rzecz polityki zagranicznej i bezpieczeństwa Unii Europejskiej, przedstawioną przez wiceprzewodniczącą / wysoką przedstawiciel w dniu 28 czerwca 2016 r., a także późniejsze sprawozdania z jej realizacji,
- uwzględniając wytyczne UE w sprawie promowania i ochrony wszystkich praw człowieka przysługujących lesbijkom, gejom, osobom biseksualnym, transpłciowym i interseksualnym (LGBTI), przyjęte przez Radę w 2013 r.,

⁽¹⁾ Dz.U. L 201 z 3.8.2010, s. 30.

⁽²⁾ Dz.U. C 210 z 3.8.2010, s. 1.

⁽³⁾ Dz.U. C 351 E z 2.12.2011, s. 454.

Środa, 13 marca 2019 r.

- uwzględniając akt końcowy z Helsinek z 1975 r. Organizacji Bezpieczeństwa i Współpracy w Europie (OBWE) oraz wszystkie jego zasady jako dokumentu o podstawowym znaczeniu dla europejskiego i szerszej pojętego regionalnego porządku bezpieczeństwa,
 - uwzględniając swoje rezolucje w sprawie sprawozdań rocznych sporządzonych przez wysoką przedstawiciel Unii Europejskiej do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa dla Parlamentu Europejskiego, dotyczących wdrażania wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa,
 - uwzględniając swoje rezolucje w sprawie sprawozdań rocznych UE dotyczących praw człowieka i demokracji na świecie,
 - uwzględniając swoje zalecenie z 15 listopada 2017 r. dla Rady, Komisji i ESDZ w sprawie Partnerstwa Wschodniego w perspektywie szczytu w listopadzie 2017 r. ⁽¹⁾,
 - uwzględniając swoją rezolucję z 4 lipca 2017 r. w sprawie reakcji na naruszenia praw człowieka w kontekście zbrodni wojennych i zbrodni przeciwko ludzkości, w tym ludobójstwa ⁽²⁾,
 - uwzględniając swoje rezolucje w sprawie Ukrainy wzywające do powołania specjalnego przedstawiciela UE ds. regionu Krymu i Donbasu,
 - uwzględniając swoje zalecenie dla Rady z dnia 13 czerwca 2012 r. w sprawie specjalnego przedstawiciela UE ds. praw człowieka ⁽³⁾,
 - uwzględniając art. 110 i art. 113 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Spraw Zagranicznych (A8-0171/2019),
- A. mając na uwadze, że UE pragnie stać się silniejszym podmiotem globalnym, nie tylko pod względem gospodarczym, lecz również pod względem politycznym, a poprzez swoje działania i politykę dąży do wniesienia własnego wkładu w utrzymanie międzynarodowego pokoju i bezpieczeństwa oraz porządku na świecie opartego na zasadach;
- B. mając na uwadze, że specjalnych przedstawicieli UE wyznacza Rada na wniosek wiceprzewodniczącej / wysokiej przedstawiciel, a udzielany im mandat obejmuje realizację szczególnych celów w określonej dziedzinie lub na konkretnym obszarze geograficznym, mających charakter polityczny lub związanych z bezpieczeństwem; mając na uwadze, że specjaliści przedstawiciele dowiedli, iż stanowią wartościowy i elastyczny instrument dyplomacji UE, gdyż mogą uosabiać i reprezentować UE w ważnych miejscach i sytuacjach oraz cieszą się poparciem wszystkich państw członkowskich; mając na uwadze, że elastyczność mandatów specjalnych przedstawicieli UE oznacza, iż stanowią oni narzędzia operacyjne, z których pomocy można szybko skorzystać, gdy pojawiają się obawy co do sytuacji w niektórych państwach lub w określonych sprawach;
- C. mając na uwadze, że dzięki częstej obecności w terenie specjaliści przedstawiciele UE znajdują się w uprzywilejowanej pozycji umożliwiającej podejmowanie dialogu ze społeczeństwem obywatelskim i podmiotami lokalnymi oraz rozeznanie sytuacji na miejscu; mając na uwadze, że owe bezpośrednie doświadczenia umożliwiają im wnoszenie konstruktywnego wkładu w kształtowanie polityki i strategii;
- D. mając na uwadze, że obecnie jest pięciu regionalnych specjalnych przedstawicieli UE (ds. Rogu Afryki, Sahelu, Azji Środkowej, procesu pokojowego na Bliskim Wschodzie oraz Kaukazu Południowego i kryzysu w Gruzji), dwóch specjalnych przedstawicieli ds. poszczególnych krajów (Kosowa oraz Bośni i Hercegowiny) oraz jeden specjalny przedstawiciel UE zajmujący się konkretnym zagadnieniem, mianowicie prawami człowieka;
- E. mając na uwadze, że obecnie wśród specjalnych przedstawicieli UE znajdują się tylko dwie kobiety;

⁽¹⁾ Dz.U. C 356 z 4.10.2018, s. 130.

⁽²⁾ Dz.U. C 334 z 19.9.2018, s. 69.

⁽³⁾ Dz.U. C 332 E z 15.11.2013, s. 114.

Środa, 13 marca 2019 r.

- F. mając na uwadze, że w przypadku specjalnych przedstawicieli UE powoływanych w ramach mandatu dotyczącego poszczególnych krajów ich podwójna funkcja polegająca na jednoczesnym kierowaniu delegaturą UE w danym kraju zaowocowała spójnością i skutecznością działań UE w ramach polityki zewnętrznej; mając na uwadze, że powoływanie dalszych specjalnych przedstawicieli UE ds. poszczególnych krajów musi być zgodne ze strategiami działań zewnętrznych UE, a to z uwagi na wzmocnienie delegatur UE na mocy traktatu lizbońskiego, w którym przekazano im odpowiedzialność za koordynowanie wszystkich działań UE na danym terenie, w tym również strategii realizowanych w ramach wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa;
- G. mając na uwadze, że istnieją inne obszary i konflikty o priorytetowym znaczeniu, w tym również w bezpośrednim sąsiedztwie UE, które wymagają szczególnej uwagi, większego zaangażowania i widoczności UE, takie jak rosyjska agresja na Ukrainie i nielegalna okupacja Krymu;
- H. mając na uwadze, że specjaliści przedstawiciele UE okazali się szczególnie użyteczni w prowadzeniu dialogów politycznych na wysokim szczeblu, gdyż są zdolni dotrzeć do partnerów na wysokim szczeblu w bardzo trudnym otoczeniu politycznym;
- I. mając na uwadze, że specjaliści przedstawiciele UE są finansowani z budżetu przeznaczonego na wspólną politykę zagraniczną i bezpieczeństwa, o którym Parlament współdecyduje, a za wykonanie budżetu odpowiadają przed Komisją;
- J. mając na uwadze, że wiceprzewodnicząca / wysoki przedstawiciel zobowiązała się przychylić się do wniosków Parlamentu Europejskiego o wysłuchanie nowo mianowanych specjalnych przedstawicieli UE, zanim rozpoczną oni pełnienie obowiązków, a także umożliwić regularne briefingi specjalnych przedstawicieli UE przed Parlamentem;
- K. mając na uwadze, że specjalnych przedstawicieli UE wybiera się spośród osób, które wcześniej piastowały urzędy dyplomatyczne lub polityczne wysokiego szczebla w swoim kraju lub w organizacjach międzynarodowych, a także korzystają oni ze znacznej elastyczności i uznaniowości co do sposobu sprawowania swojego mandatu, co może sprzyjać osiągnięciu wyznaczonych celów, wdrażaniu strategii i wypracowywaniu wartości dodanej dla UE;
- L. mając na uwadze, że podstawowa rola specjalnych przedstawicieli UE polega na dbaniu o utrzymanie jedności, spójności, konsekwencji i skuteczności działań zewnętrznych Unii i reprezentację UE; mając na uwadze, że stanowią oni wyraz zainteresowania UE danym państwem, regionem lub obszarem tematycznym oraz zwiększają jej widoczność, a także przyczyniają się do wdrożenia określonej strategii lub polityki UE w stosunku do państwa, regionu lub zagadnienia tematycznego objętego ich mandatem;
1. zaleca Radzie, Komisji oraz wiceprzewodniczącej Komisji / wysokiej przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa:
- a) przedstawienie strategicznego dokumentu zawierającego przemyślenia na temat wykorzystania, roli, mandatu i wkładu specjalnych przedstawicieli UE w kontekście wdrażania globalnej strategii UE;
- b) zadbanie o to, aby specjalnych przedstawicieli UE powoływano tylko wówczas, jeżeli wykorzystanie tego instrumentu jest źródłem jednoznacznej wartości dodanej, tzn. jeżeli ich zadań nie można skutecznie zrealizować w ramach istniejących struktur ESDZ, delegatur UE bądź Komisji;
- c) zadbanie o to, aby z pomocy specjalnych przedstawicieli UE korzystano głównie z myślą o zintensyfikowaniu działań UE w dziedzinie zapobiegania konfliktom, rozwiązywania konfliktów i wdrażania strategii UE, szczególnie przez mediację i ułatwianie dialogu, lub z myślą o realizacji celów politycznych UE w konkretnych dziedzinach tematycznych wchodzących w zakres stosunków zewnętrznych w zgodzie z prawem międzynarodowym;
- d) niedopuszczenie do powołania nadmiernej liczby specjalnych przedstawicieli UE i rozdrobnienia ich mandatów, gdyż doprowadziłoby to do nakładania się ich obowiązków na zadania innych instytucji UE oraz do wyższych kosztów koordynacji;
- e) zadbanie o to, aby zajmując się kwestiami dotyczącymi bezpieczeństwa regionalnego, zapobiegania konfliktom, mediacji w konfliktach i rozwiązywania konfliktów, specjaliści przedstawiciele UE w ramach sprawowania powierzonego im mandatu i podejmowania działań kierowali się zasadami prawa międzynarodowego określonymi w akcie końcowym z Helsinek z 1975 r., innymi podstawowymi normami prawa międzynarodowego oraz zasadami pokojowego rozstrzygnięcia sporów, gdyż zasady te stanowią kluczowy element europejskiego porządku bezpieczeństwa, na co wskazano w globalnej strategii UE; przestrzeganie wszystkich zasad i strategii politycznych przyjętych przez UE w odniesieniu do regionu lub konfliktu wchodzącego w zakres kompetencji;

Środa, 13 marca 2019 r.

- f) rozważenie wszelkich możliwych środków służących wzmocnieniu roli specjalnych przedstawicieli UE jako skutecznego narzędzia polityki zewnętrznej UE, przy pomocy którego można rozwijać i realizować inicjatywy w zakresie polityki zagranicznej UE oraz osiągać efekty synergii, zwłaszcza poprzez zagwarantowanie specjalnym przedstawicielom możliwości swobodnego podróżowania po obszarach objętych ich mandatem, w tym również w strefach konfliktu, w celu skutecznego wykonywania powierzonych im zadań;
- g) zagwarantowanie większej przejrzystości i widoczności działalności specjalnych przedstawicieli UE, w tym poprzez publiczne udostępnianie ich sprawozdań z wizyt w danych państwach, programu prac i priorytetów oraz poprzez utworzenie indywidualnych witryn internetowych umożliwiających publiczną kontrolę ich działań;
- h) wzmocnienie zalet stanowiących wartość dodaną specjalnego przedstawiciela UE, na które składają się: legitymacja wynikająca z poparcia wiceprzewodniczącej / wysokiej przedstawiciel i państw członkowskich, zakres odpowiedzialności w wymiarze krajowym, regionalnym i tematycznym, znaczenie polityczne, elastyczność oraz zwiększenie obecności i widoczności UE w państwach partnerskich, a przez to wzmocnienie profilu UE jako skutecznego podmiotu międzynarodowego;

Mandat

- i) zgodę na odpowiednią długość mandatu, dzięki której powstanie perspektywa czasowa umożliwiająca zatrudnienie wykwalifikowanych współpracowników wyższego szczebla, wdrożenie mandatu, budowę zaufania wśród partnerów, nawiązanie kontaktów i wpływanie na procesy; dokonywanie regularnych przeglądów z uwagi na rozwój sytuacji w danym kraju lub regionie, lub w odniesieniu do danego zagadnienia tematycznego, a także możliwość przedłużenia mandatu, jeżeli będą tego wymagać okoliczności;
- j) przyczynianie się do realizacji polityki lub strategii UE w stosunku do obszaru objętego mandatem oraz do tworzenia lub przekształcania tych strategii lub tej polityki;
- k) dbanie o to, aby zapobieganie konfliktom i ich rozwiązywanie, mediacja, ułatwianie dialogu oraz podstawowe wolności, prawa człowieka, demokracja, praworządność i równouprawnienie płci były postrzegane jako priorytety horyzontalne, a zatem centralne elementy mandatów specjalnych przedstawicieli UE, a także by zapewniono odpowiednią sprawozdawczość na temat działań podejmowanych w tych dziedzinach;
- l) wprowadzenie wymogu stosowania procedur w zakresie oceny i monitorowania, które obejmowałyby osiągnięte rezultaty, napotkane przeszkody, wskazanie kluczowych wyzwań, wkład w formułowanie polityki i ocenę koordynacji działań specjalnych przedstawicieli UE z innymi podmiotami UE, aby ułatwiać wymianę najlepszych praktyk między specjalnymi przedstawicielami UE oraz oceniać wyniki i rozważać kwestie dotyczące odnowy i przeglądu mandatów;
- m) zagwarantowanie spójności mandatu dla Azji Środkowej ze strategią UE wobec Azji Środkowej z 2007 r., poddaną przeglądowi w 2015 r., aby poprawić skuteczność działań Unii i jej widoczność w tym regionie;
- n) wprowadzenie przedłużonego okresu karencji dla specjalnych przedstawicieli UE, aby zapewnić jak najwyższy poziom standardów etycznych na wypadek konfliktu interesów;
- o) zadbanie o to, aby Komisja Spraw Zagranicznych Parlamentu Europejskiego uczestniczyła w opracowywaniu zarówno nowych, jak i przedłużanych mandatów specjalnych przedstawicieli UE;

Narzędzia

- p) utrzymanie elastyczności i autonomii, z jakiej korzystają obecnie specjaliści przedstawiciele UE będący odrębnym instrumentem w ramach wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa oraz dysponujący oddzielnym źródłem finansowania i cieszący się uprzywilejowanymi relacjami z Radą; mimo wszystko jednoczesne wzmocnienie koordynacji oraz zależności sprawozdawczych z odpowiednimi dyrekcjami zarządzającymi ESDZ (odpowiedzialnymi za kwestie regionalne, tematyczne, wspólną politykę bezpieczeństwa i obrony oraz reagowanie w sytuacjach kryzysowych) oraz z właściwymi dyrekcjami generalnymi Komisji; zapewnienie szybkiego i przejrzystego procesu nominacji i zatwierdzania;

Środa, 13 marca 2019 r.

- q) wyeliminowanie niedociągnięć w zakresie utrzymania pamięci i ciągłości instytucjonalnej w momencie odchodzenia dotychczasowych i przejmowania zadań przez nowych specjalnych przedstawicieli UE, a to poprzez wzmocnienie wsparcia logistycznego i administracyjnego udzielanego przez ESDZ, co obejmuje również archiwizację, jak i poprzez oddelegowywanie w stosownych przypadkach głównie doradców politycznych z ESDZ i innych instytucji UE do pracy w zespołach specjalnych przedstawicieli UE;

Profil osobowościowy

- r) powoływanie jako specjalnych przedstawicieli UE osób posiadających szeroką wiedzę fachową w zakresie dyplomacji i spraw politycznych oraz odpowiedni charakter, aby emanowała z nich siła polityczna potrzebna do nawiązywania stosunków i budowania wzajemnego zaufania w kontaktach z partnerami wysokiego szczebla; wykorzystanie w tym celu osób z całej UE, które posiadają odpowiednie doświadczenie w polityce i dyplomacji; poszanowanie równowagi płci i równowagi geograficznej; dbanie o to, aby decyzję o powołaniu danej osoby podejmowano w sposób przejrzysty i dopiero po potwierdzeniu dopuszczalności kandydata, zwłaszcza pod kątem możliwego konfliktu interesów oraz spełnienia przez kandydata etycznych norm postępowania;
- s) zadbanie o to, aby powołanie specjalnego przedstawiciela UE mogło zostać potwierdzone dopiero po uzyskaniu pozytywnej opinii Komisji Spraw Zagranicznych Parlamentu Europejskiego;
- t) ułatwienie dostępu do informacji i uzasadnień dotyczących wybranych kandydatów;

Obszary działalności

- u) ukierunkowanie mandatów specjalnych przedstawicieli UE na wzmocnianie bezpieczeństwa regionalnego oraz zapobieganie konfliktom i ich rozwiązywanie, zwłaszcza przez ułatwianie dialogu i mediacji, gdyż w obszarach tych zaangażowanie UE może przynieść wartość dodaną; zadbanie o to, aby w przypadku koncentracji na określonym obszarze tematycznym powołanie specjalnego przedstawiciela UE nie powieśla ani nie osłabiała roli Komisji i ESDZ;
- v) biorąc pod uwagę rolę specjalnych przedstawicieli UE jako szczególnego narzędzia dyplomatycznego w działaniach zewnętrznych UE oraz w uznaniu znaczenia, jakie ma stabilność w krajach sąsiadujących z UE – zachęcanie specjalnych przedstawicieli UE do nawiązywania coraz bliższych stosunków z krajami dotkniętymi przedłużającymi się konfliktami oraz podkreślanie silnej potrzeby wkładu specjalnych przedstawicieli UE w pokojowe rozwiązywanie konfliktów w sąsiedztwie UE;
- w) wyrażenie zadowolenia z faktu powołania nowego specjalnego przedstawiciela UE ds. praw człowieka oraz wyrażenie uznania dla pracy jego poprzednika, który z powodzeniem pełnił rolę polegającą na poprawie skuteczności i widoczności polityki UE w zakresie praw człowieka; zwraca uwagę, że rozszerzono zakres kompetencji związany z tym stanowiskiem i obejmuje on teraz starania na rzecz przestrzegania międzynarodowego prawa humanitarnego oraz udzielanie wsparcia międzynarodowemu sądownictwu karnemu;
- x) wzmocnienie zdolności i roli specjalnego przedstawiciela UE ds. praw człowieka przy uwzględnieniu faktu, że mandat tego stanowiska obejmuje cały świat, wymaga zatem dialogu politycznego z państwami trzecimi, odpowiednimi partnerami, przedsiębiorstwami, organizacjami społeczeństwa obywatelskiego oraz organizacjami międzynarodowymi i regionalnymi, a także oznacza konieczność podejmowania działań na odpowiednich forach międzynarodowych;
- y) mając na uwadze, jak ważne jest, aby nie podnosić istotnie liczby specjalnych przedstawicieli UE i tym samym nie umniejszać ich szczególnego charakteru – wycofanie mandatów obecnych specjalnych przedstawicieli UE ds. poszczególnych krajów oraz rozważenie – w oczekiwaniu na ogólny podział kompetencji w nowym składzie Komisji i ESDZ – możliwości powołania regionalnych specjalnych przedstawicieli UE; rozważenie możliwości powołania specjalnych przedstawicieli UE odpowiedzialnych za konkretne zagadnienia tematyczne, takie jak międzynarodowa koordynacja działań w walce przeciwko zmianie klimatu, międzynarodowe prawo humanitarne, międzynarodowy wymiar sprawiedliwości oraz rozbrojenie i nieprolifracja (w tym ostatnim przypadku zakres obowiązków zostałby przejęty od obecnego specjalnego wysłannika UE zajmującego się przedmiotową dziedziną);
- z) powołanie nowego specjalnego przedstawiciela UE ds. Ukrainy, skupiającego swoje działania szczególnie na regionach Krymu i Donbasu, odpowiedzialnego za monitorowanie sytuacji w zakresie praw człowieka na okupowanych terytoriach, wdrażanie porozumień mińskich, deeskalację kryzysu na Morzu Azowskim i ochronę praw osób wewnętrznie przemieszczonych, zgodnie z wcześniejszymi apelami zawartymi w rezolucjach Parlamentu Europejskiego;

Środa, 13 marca 2019 r.

Wzajemne stosunki i współpraca

- aa) wzmocnienie wzajemnych stosunków i koordynacji specjalnych przedstawicieli UE z różnymi instytucjami UE, społeczeństwem obywatelskim i państwami członkowskimi, aby uzyskać jak największe efekty synergii i umożliwić spójną współpracę wszystkich podmiotów; zwiększenie wkładu specjalnych przedstawicieli UE w działanie unijnego systemu wczesnego ostrzegania o konfliktach; dbanie o to, aby zadania specjalnych przedstawicieli UE nie pokrywały się z obowiązkami innych dyplomatów wysokiego szczebla, takich jak specjaliści wysłannicy UE; umożliwienie współpracy z innymi partnerami i wysłannikami o podobnych poglądach, w tym również z partnerami i wysłannikami ONZ, NATO i Stanów Zjednoczonych;
- ab) biorąc pod uwagę, że Parlament Europejski jest współustawodawcą w zakresie cywilnej części budżetu przeznaczonego na wspólną politykę zagraniczną i bezpieczeństwa, którym zarządza Służba ds. Instrumentów Polityki Zagranicznej – wzmocnienie roli Parlamentu w zakresie nadzoru nad działalnością specjalnych przedstawicieli UE, podniesienie poziomu ich odpowiedzialności i przejrzystości ich działań przy jednoczesnym zwróceniu uwagi, że cel ten można osiągnąć poprzez regularną wymianę informacji na temat wykonywania mandatu specjalnych przedstawicieli UE, ich pracy i osiągnięć oraz na temat wyzwań, przed jakimi stoją, poprzez regularne, odbywające się co najmniej raz w roku spotkania i wymianę poglądów między specjalnymi przedstawicielami UE a właściwymi organami Parlamentu Europejskiego, zwłaszcza jego Komisją Spraw Zagranicznych, Podkomisją Praw Człowieka oraz Podkomisją Bezpieczeństwa i Obrony, a także poprzez systematyczne przekazywanie Parlamentowi sprawozdań i strategii krajowych sporządzanych przez specjalnych przedstawicieli UE dla Komitetu Politycznego i Bezpieczeństwa w Radzie oraz dla ESDZ; domaganie się, aby w tym celu dokumenty te włączono do porozumienia międzyinstytucjonalnego w sprawie wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa;
- ac) zachęcanie do współpracy i ułatwianie dialogu ze społeczeństwem obywatelskim i obywatelami w regionach, w których działają specjaliści przedstawiciele UE, co powinno stanowić element dyplomacji prewencyjnej i procesów mediacyjnych oraz odbywać się z myślą o widoczności UE; dbanie w szczególności o to, aby specjaliści przedstawiciele UE aktywnie angażowali się we współpracę z podmiotami społeczeństwa obywatelskiego, obrońcami praw człowieka lub dysydentami, którzy mogą być zagrożeni lub stanowić cel działań władz lokalnych;
2. zaleca Parlamentowi Europejskiemu następnej kadencji zobowiązanie nowego wiceprzewodniczącego / wysokiego przedstawiciela do przedłożenia – w ciągu pierwszych sześciu miesięcy od powierzenia mu stosownego mandatu – strategicznego dokumentu zawierającego przemyślenia na temat wykorzystania specjalnych przedstawicieli UE w kontekście wdrażania globalnej strategii UE oraz zgodnie z zasadami i zaleceniami przedstawionymi powyżej;
3. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszego zalecenia Radzie, Komisji, wiceprzewodniczącej Komisji / wysokiej przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa oraz specjalnym przedstawicielom UE.
-